

1. PRESENTACIÓ I OBJECTIU D'AQUESTA PONÈNCIA MARC.

La **IAC CATAAC** som la Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya que formem part de la Intersindical Alternativa de Catalunya. Som un sindicat amb més de 30 anys d'història, que vam néixer l'any 1987 de l'autoorganització d'un grup de treballadors i treballadores durant la creació de l'administració de la Generalitat de Catalunya els anys vuitanta del segle passat. Un grup de persones provinents d'espais com el moviment llibertari i espais independents, convençudes que el sindicalisme es construeix des de la base, poc a poc, i tenint molt clars principis com:

- Donar veu a les persones, la participació i l'assemblearisme, en les decisions que els afecten
- Independència front qualsevol partit, força política o grup de pressió
- La lluita és global, lligant la defensa i millora de les condicions concretes amb la lluita general per una societat més justa i igualitària.

Breu cronologia de la IAC CATAAC:

Des del nostre naixement i fins avui en dia ens han passat moltes coses, bones i dolentes, però hem seguit endavant. Enguany fem el nostre sisè congrés, que evidentment no hauria estat possible sense els cinc anteriors. Recordem-los:

- 1987: naixement de la **CATAAC** (ara **IAC CATAAC**)
- 1997: naixement de la **IAC**
- Entre 1987 i 2001: **1r i 2n congressos**
- 2001, juny: **3r congrés**, al Centre Cívic Barceloneta, sota el lema "*L'eina en defensa dels serveis públics*".
- 2009, maig: **4t congrés**, a la UB, sota el lema "*Més que paraules*"
- 2016, maig: **5è congrés**, a Calella, sota el lema "*Llavors de dignitat*"
- 2022, febrer: **6è congrés**, a Barcelona, sota el lema "*Pensem-nos per créixer*"

Període maig 2016-febrer 2022:

Aquest febrer de 2022 encarem el 6è congrés de la **IAC CATAAC**, després de transcorreguts gairebé 6 anys des del darrer congrés, el 5è, que vàrem celebrar a Calella. Sis anys marcats per un munt de lluites, 10 vagues, dos canvis del Govern de la Generalitat de Catalunya, l'inici de la pandèmia mundial de la COVID i molts altres fets de rellevància social i sindical pel nostre sindicat com:

- Mobilitzacions "Dignitat, treball, sostre i pa" a BCN
- Vacances per la pau
- Mobilitzacions NI CETA NI TTIP
- Mobilitzacions contra la repressió sindical "Bódalo" i "27 i més"

VIÈ CONGRÉS IAC CATAAC – PONÈNCIA MARC

- Denúncia contra el Síndic de Greuges per assetjament laboral i abús d'autoritat
- Campanyes "Aturem la guerra a Síria", "Per una Renda Garantida de Ciutadania", "Marea pensionista"
- Jornada contra la corrupció
- IAC no signa el PESCO a la MEPAG "comença la lluita interina"
- IAC al costat del referèndum i de la sobirania del poble català. Suport al referèndum 1-octubre
- **Vaga general 3-octubre-2017** contra la repressió i per la llibertat de les treballadores
- Campanya Renda Bàsica
- **Vaga general 8-novembre-2017**, inici del 155 i naixement ADICs, mort en Cipri
- With Catalonia "Trobada popular de solidaritat amb Catalunya", eleccions al Parlament 2017
- Manifestació "Llibertat presos polítics. Retorn exiliades"
- Manifestació "Habitatge assequible i salaris dignes" a BCN,
- Manifestació "70 anys de la Nakba"
- Neix Mensakas
- Nou govern post-155
- Lluita reversió retallades i retorn pagues 2013 i 2014
- **Vaga 29-novembre-2018 sector públic Generalitat** per revertir les retallades
- Mobilitzacions 21-desembre-2018 "Tombem el règim", publicació PESCO 2017
- Previsió trasllat Districte Administratiu
- Primera **Vaga general feminista 8-maig-2019**
- Eleccions sindicals personal funcionari Generalitat de Catalunya "*IAC primera força*"
- Manifestació 16-març a Madrid "Autodeterminación, derechos, república(s)"
- Campanya "Aturem la Llei Aragonés"
- Mobilitzacions 27-setembre-2019 per la justícia climàtica
- **Vaga general 18-octubre-2019** pels drets i les llibertats
- Suport de la IAC CATAAC a la PIC i a les interines en lluita
- Mobilitzacions 2020 interines en lluita a Catalunya i a Madrid, aturada la Llei Aragonés, inici trasllat Districte Administratiu, esborrany decret teletreball
- Inici de la pandèmia, confinament per COVID i estat d'alarma, sentència del TJUE abús de temporalitat en el sector públic, primers plans de contingència i instruccions de mesures
- Segona **vaga general feminista 8-març-2020**
- Primera mesa virtual abril 2020, tancament de totes les activitats no essencials
- Campanya "Pla de xoc social contra la crisi del coronavirus", Desconfinament i represa, nous plans de contingència
- Publicació decret de teletreball
- Eleccions al Parlament 2021
- Tercera **vaga general feminista 8-març-2021**
- Mobilitzacions 2021 lluita interina a Madrid
- Proposta 2021 de modificació del TREBEP

VIÈ CONGRÉS IAC CATAAC – PONÈNCIA MARC

- **Vaga 18-juny-2021** de personal funcionari interí i laboral temporal
- Mobilitzacions “No a l’Icetazo”
- Salvem Betevé
- **Vaga 28-octubre-2021** del sector públic per l’estabilització del personal interí i temporal
- **Vaga 30-novembre-2021** al sector públic contra l’abús de temporalitat
- “Proyecto de ley de estabilización”

Aquesta ponència marc té per objectiu repensar i actualitzar el marc sindical i de lluita del nostre sindicat, per tal de bastir contínuament i enriquir el nostre marc ideològic amb eines conceptuals i de reflexió per a l’acció sindical.

Durant aquests darrers sis anys, des de maig de 2016 a febrer de 2022, hem viscut un agreujament de la **repressió social, sindical i política a Catalunya**, especialment des dels fets de l’1 d’octubre de 2017 i el sotrac demofòbic i repressiu des del 155 i fins avui en dia. La **crisi pandèmica** ha agreujat encara més les desigualtats socials i laborals i l’arbitrarietat dels poders sistèmics contra les classes més desfavorides i la població més vulnerable.

A principis del 2022 es tracta doncs de ser capaces de mirar endavant amb energies renovades i esdevenir des de la **IAC-CATAAC** un sindicat de lluita i de transformació social ara més que mai.

Han estat molts els canvis que han succeït d’ençà del darrer Congrés de la **IAC-CATAAC**, tan dins l’organització sindical, quant a dinàmiques que s’han emprès des del punt de vista d’acció sindical, com també més generals, des d’una perspectiva social, econòmica i política. En tots ells cal dir que s’ha treballat i actuat per tal d’incidir-hi.

Si més no, però, de tots els esdeveniments, el més colpidor i que ha comportat augmentar les revolucions de tota la maquinària organitzativa ha estat, sens dubte, la pandèmia generada per la COVID 19. D’un dia per altre, se’ns trencava la realitat quotidiana i calia adaptar-se a una nova realitat plena d’angoixa i desconcert, que feia aflorar totes les mancances del sistema al mateix temps que ens feia identificar i valorar tot allò que és realment important i indispensable en una societat justa i igualitària. D’un dia per l’altre, tot canviava des de la perspectiva més íntima i personal com també es veien modificades les esferes socials, laborals i econòmiques.

La pandèmia ens ha fet posar la vida al centre de la vida, valgui la redundància, i, com a tal, el dret a què aquesta vida sigui digna per a tothom. És des de l’aprenentatge d’aquest passat recent i des d’un present que encara ens fa trontollar, des d’on cal agafar l’empenta necessària per tal que la nostra organització encari nous reptes que enfilin l’agulla per cosir tot allò que la crisi de la COVID ha descosit i per teixir tot allò que ens ha mancat com a societat.

2. LA LLUITA DE CLASSES EN TEMPS DE PANDÈMIA CAPITALISTA

És cert que s'ha fet un increment de la despesa social durant la pandèmia, però tan important com augmentar-la és determinar qui pagarà la factura, i no hi ha hagut cap mesura fiscal extraordinària que obtingués del gran capital i de les grans fortunes de la banca o dels terratinents una part dels recursos necessaris per fer front a la crisi multidimensional de la pandèmia.

En la clàssica lluita entre capital i treball, que ara gràcies a la **lluita ecofeminista** hem entès que és una lluita entre capital i vida (el treball comprèn molt més que el restringit concepte de treball assalariat capitalista, i el metabolisme econòmic capitalista sempre externalitza els costos de reproducció de la força de treball i dels recursos naturals), les treballadores hem perdut, en relació amb el PIB, 64.500 milions cada any des del 2009 (bàsicament el que va costar a les classes populars el rescat bancari, però cada any!).

La pandèmia ha posat en evidència que l'actual model de producció i distribució de mercaderies, un **model econòmic irracional i productivista**, ens porta a una espiral creixent de crisis socials i econòmiques, però també de catàstrofes ecològiques que fan aquest sistema incompatible amb la vida i els límits biofísics del planeta; que les retallades, externalitzacions i privatitzacions en educació, sanitat i serveis socials dels darrers anys per part del Govern de la Generalitat i de l'Estat tenen un caràcter netament criminal; que mentre la gent gran moria en un sistema de residències retallades, precaritzades i privatitzades, el mercat residencial ha esdevingut un negoci milionari a l'alça per empreses i fons voltors; que mentre les treballadores de la sanitat en plena crisi sanitària no tenien ni per EPIs, mentre el sistema es col·lapsava -i, tal com assenyala un estudi del Centre europeu pel control i prevenció de malalties (ECDC), esdeveníem el país del món amb el percentatge de sanitaris afectats per la COVID més alt del món-, les clíniques i laboratoris privats es feien d'or amb proves PCR i tests ràpids, i la Generalitat feia contractes milionaris a dit, i que, mentre Amnistia Internacional assenyala Catalunya com la comunitat que més ha retallat en sanitat (un 12,37% en total i un 24% a l'atenció primària), el govern de la Generalitat aprovava, al bell mig de la pitjor catàstrofe social dels darrers temps, un nou decret privatitzador dels serveis públics (decret 69/2020), per alegria de lobbys i empreses amigues.

La pandèmia ha posat en evidència més que mai que la **precarietat té nom de dona**, que la feminització de la pobresa i la invisibilització del treball reproductiu i la violència de gènere configuren un sistema de doble explotació i opressió (i de triple opressió a totes les immigrants). Ha posat en evidència el fracàs absolut d'unes polítiques que no posen la vida en el centre: només en el 2018 a l'Estat es van emprar 130 milions d'hores diàries en treball de cures no remunerades. Aquesta xifra equival a 16 milions de persones treballant 8 hores diàries sense rebre cap mena de retribució econòmica (i això abans de la pandèmia, ara les xifres són exponencialment més altes), mentre, el treball de cures remunerat només empra actualment 3,8 milions de persones a l'Estat, de les quals 2,9 milions són dones. Com dèiem, aquestes dades posen en evidència que, de "treball",

VIÈ CONGRÉS IAC CATAAC – PONÈNCIA MARC

no en falta, però que el limitat “concepte” de treball en la lògica capitalista i patriarcal externalitza la feina de reproducció de la força de treball alhora que els sectors que romanen formalment dins del mercat de treball són precaritzats i sobreexplotats sota l’implacable lògica de la divisió sexual del treball.

Milers de famílies sense alternativa habitacional han estat víctimes dels **desnonaments** durant la pandèmia (tot i que es va dir que s’aturarien) mentre grans immobiliàries, fons voltor, sector financer, han fet l’agost i el Govern de l’Estat ha renunciat a 65.000 milions de rescat d’una banca, que ara acomiada milers de treballadors alhora que assumeix formalment com a deute públic els 35.000 milions d’euros del parc immobiliari de la SAREB.

Vivim, doncs, una **destrucció massiva de llocs de treball** i de **repressió salarial**; una **desviació massiva de diners públics** i **rescats a grans empreses sense reforma fiscal progressiva**; el manteniment de les reformes laborals i legislacions, que, com la “Llei Rider”, segueixen sent, en realitat, pistes d’aterratge per al capitalisme de plataforma, autèntiques trituradores de drets laborals, socials i del territori.

Les ajudes no han arribat a qui més ho necessita: treballadores de l’economia informal sense contractes o contractes temporals, de la construcció, la restauració, treballadores de la llar, treballadores sexuals, sense papers, persones aturades de llarga durada sense dret a prestacions... S’han quedat de la nit al dia sense cap font d’ingrés. Per això, des de les diferents plataformes i la **taula sindical**, hem demanat reiteradament una **renda bàsica universal d’emergència social**. Perquè les traves burocràtiques, les lleis d’estrangeria i les reformes laborals del mercat de treball fan impossible que les ajudes arribin a qui més ho necessita amb les ajudes actuals.

I mentre les cues de l’atur creixen exponencialment i els ERTO es converteixen en ERO (un augment del 1.993% els 2 primers mesos del 2021 respecte el 2020, i tot just comença la cosa...) ens arriben anuncis que s’ampliarà el **període de càlcul per a les pensions contributives** fins a 35 anys, que s’allargarà l’**edat de jubilació** i s’aplicarà la “motxilla austríaca” a les pensions per privatitzar-les a través de plans d’empreses aprovats per conveni (els fons seran gestionats per bancs i asseguradores), amb la col·laboració necessària dels grans sindicats. Això en un país on tenim la taxa de temporalitat més elevada de la UE (26%) i on les dones representen el 74% dels contractes a temps parcial. Traducció: la joventut d’avui no cotitzarà 35 anys en un mercat de treball com aquest ni treballant fins als 90 anys.

I això amb una **taxa d’atur juvenil** del 40%. Una generació que només ha conegut crisi, precarietat, reformes laborals i, quan ha protestat, repressió policial. Un jovent que ha vist com en els darrers temps les administracions han accelerat la mercantilització de l’educació. I, com hem vist a la darrera reforma de la FP (i tantes altres que la precedeixen), una educació que posa en el centre de les seves polítiques “adaptar l’escola al segle XXI”: adaptar-la a un mercat de treball feudal, adaptar-la a un sistema productiu que es carrega el planeta, amb polítiques educatives que converteixen el dret a l’educació en una “inversió personal” per competir amb els altres, en una educació per a

VIÈ CONGRÉS IAC CATAAC – PONÈNCIA MARC

“l’emprenedoria”, per adaptar-se amb èxit a la llei de la selva de tots contra tots. Unes polítiques nihilistes que volen que la joventut s’adapti dòcilment i amb “educació emocional” a un món que s’autodestruïx. Una educació a la cua d’Europa en inversió (2’8% a Catalunya, 6% mitjana europea), amb ràtios dignes de la cabina dels germans Marx, i un 40% de la plantilla en precari i en frau de llei (això en educació i en tota l’administració pública), mentre es tanquen línies públiques i les grans multinacionals, com Google, aprofiten la pandèmia per desembarcar en l’educació pública amb l’ajuda de la Generalitat.

Amb lleis d’estrangeria i CIES que criminalitzen i apunten el **racisme institucional** enfront dels drets bàsics de les persones més vulnerables. Amb lleis mordaces al servei d’un sistema judicial arbitrari i repressor que engarjolen cantants, activistes i sindicalistes mentre l’extrema dreta i el feixisme ocupa l’espai públic i confraternitza amb els cossos policials, mentre engarjolen cantants per dir veritats tan evidents com que vivim en una monarquia corrupta...

Tot això mentre les grans centrals sindicals i la seva estratègia de concertació social (pressió testimonial amb accions d’alliberats combinat amb meses i contactes amb polítics) no han forçat al Govern de la Generalitat ni al govern estatal “més progressista de la història” a fer cap concessió significativa, a complir les seves promeses: defensar les pensions de jubilació, augmentar el salari mínim professional i derogar una reforma laboral que deixa als sindicats sense capacitat de negociació.

De fet, les poques victòries (encara que molt parcials) que hi ha hagut en el darrer període tant a nivell estatal com a Catalunya (“Llei Rider”, llei de regulació de lloguers, retirada de la llei Aragonès, llei d’estabilització de la temporalitat en el sector públic...) han estat fruit d’una estratègia molt diferent: **confrontació i lluita** (instruments d’intervenció directa de les treballadores i persones afectades amb aliances en moviments socials: amb vagues i ocupacions de l’espai públic, habitatges i empreses) que combinava formes de **sindicalisme social** amb **pressió institucional i judicial**.

Un exemple d’èxit, aconseguit amb la mobilització i la lluita de milers de companys i companyes en frau de llei, durant els darrers anys, és l’aprovació de la llei per a la reducció de la temporalitat en l’ocupació pública, que modificarà l’EBEP i permetrà el concurs de mèrits, entre d’altres fórmules, com a sistema per estabilitzar els llocs de treball.

Això no obstant, aquesta estratègia també ha estat marcada per grans derrotes, però és l’única que ha funcionat parcialment. Avui hi ha lluites disperses en empreses amenaçades per tancaments, hi ha plataformes i sindicalisme social, hi ha lluita per l’habitatge, lluita contra el capitalisme de plataforma, per les pensions o la sanitat pública que tenen certa capacitat de marcar l’agenda del debat públic i social, però estem a anys llum del nivell de conflictivitat i mobilització que va marcar els anys 2011-2014, en què, tant a Catalunya com a la resta de l’Estat, es va viure el període amb més capacitat de mobilització i conflictivitat social i laboral des de la Transició.

Aquell període marcat per estratègies de sindicalisme social, en què la **IAC** va participar i impulsar la lluita en tots els terrenys (Marxes de la dignitat, mareas pels serveis públics, assemblea groga, etc.),

el món del treball va passar a l'ofensiva a través d'una acció sindical que trencava el solipsisme corporatiu habitual, de manera que Catalunya i la resta de l'Estat van esdevenir la zona amb més jornades d'hores de vaga i de mobilització de tota Europa. No va ser fàcil pels poders fàctics desactivar tota l'energia social i laboral que es va activar durant aquell període, fruit d'una estratègia basada en aliances amb els moviments socials i l'aposta pel conflicte, l'autoorganització d'usuaris i treballadores, com a forma per guanyar drets.

3. CRISI GLOBAL, NECESSITAT D'ACCIÓ LOCAL MÉS QUE MAI

Ja fa temps que la qüestió de classe ens suscita que la crisi que patim no és una crisi localitzada, sinó global. Les desigualtats es reproduïxen arreu i com si d'una profecia anunciada al llarg dels temps es tractés. Els rics cada cop són més rics i la pobresa cada cop és més i més pobre. De fet, les pròpies crisis participen cruelment d'aquesta realitat macabra. Lluny de fer referència a les virtuts que ens pot arribar a aportar una crisi com l'actual, ni caure en el parany que "en sortirem millors" de tot plegat, és cert que la pandèmia ens ha obligat a aturar-nos i, al fer-ho, hem pogut parar més atenció a tot l'entramat social, polític, econòmic i comercial que l'establishment controla, amb la conseqüència que s'ha evidenciat que no funciona. No existeix un PLA B i si el sistema cau, cau tothom, amb la conseqüència que els que estan més avall han d'assumir el pes dels que venen de dalt, vaja, cap novetat. Cal, doncs, entendre que una societat forta, humanament forta, és la que té un PLA B que no deixa a ningú enrere, la que sap crear estructures fora del sistema per abastir-se en tots els sentits, la que estableix noves vies de comerç més just i sostenible, perquè entén que només tenim un medi, la que sap veure allò que té i com ho pot aprofitar, la que trenca amb les normes establertes de forma global per establir-ne de noves i adaptades a cada realitat i, sobretot, la que entén que en un món ja globalitzat les iniciatives i estratègies comunes han d'anar dirigides al benestar comú.

4. LA IAC-CATAAC DAVANT LA CRISI

Si en l'anterior crisi la **IAC-CATAAC** va ser un front de lluita contra les retallades del sector públic que es van anar succeint, les quals ens deixaven febles com a treballadores i en general com a societat, en la crisi actual el panorama ha estat, sens dubte, encara més complex, ja que ha calgut actuar de forma urgent, accelerada, contundent i de forma multidireccional.

Així, doncs, partíem d'una situació de **retallades** encara no resolta alhora que ha calgut fer front a qüestions tan rellevants com les **externalitzacions de serveis**, la **precarietat laboral** que s'ha establert en el sector (les organitzacions que hem conformat la **Taula Sindical de Catalunya** vam convocar dues vagues el 28 d'octubre i el 30 de novembre de 2021, mobilitzant manifestacions multitudinàries a tot el país, reclamant justícia i estabilització per a tot el personal precari de les administracions públiques) i, ja pròpiament dins la pandèmia, la protecció del col·lectiu de treballadores i treballadors amb les característiques pròpies de cada sector.

La qüestió del **teletreball** no ha estat una qüestió menor. Ens hem hagut d'enfrontar de pressa i corrents a una nova modalitat de treball que guanya qualitat (optimització del temps de treball, major satisfacció personal, contribució als objectius en matèria de canvi climàtic i qualitat de l'aire...), però que ens aïlla i ens pot cremar més (dificultat per desconnectar de les obligacions laborals, augment de la jornada laboral...). Agreujant, i molt més, la problemàtica social de la doble jornada que pateixen, majoritàriament, les dones treballadores. Tanmateix cal fer esment al perill de desregulació dels drets laborals i el risc que tenen les organitzacions sindicals de perdre el contacte amb les treballadores i per tant de poder incidir en el col·lectiu. Caldrà també elaborar estratègies de futur en aquest sentit.

5. IMPLANTACIÓ I PROJECCIÓ SECTORIAL I TERRITORIAL DE LA IAC-CATAAC: DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA AL SECTOR PÚBLIC

Actualment a la **IAC CATAAC** tenim més de 1500 persones afiliades, més de 220 delegades i més de 55 seccions sindicals. Delegades i seccions sindicals son la veu del sindicat en els centres de treball. La nostra implantació tant sectorial com territorial és diversa i aquest congrés és el moment per fer-ne una reflexió i sobretot marcar-nos línies clares i realistes de projecció a seguir en els propers quatre anys fins al proper congrés. Línies tant organitzatives (en la Ponència d'Organització) com estratègiques en aquesta Ponència Marc.

Per situar-nos una mica actualment la **IAC CATAAC** tenim presència a:

1). Generalitat de Catalunya:

- Personal funcionari i personal laboral d'administració i tècnic de la Generalitat de Catalunya (personal departamental i col·lectius específics com bombers, rurals i penitenciaris)
- Personal funcionari d'organismes autònoms de la Generalitat de Catalunya (ACC, ATC, SCT, SOC)
- Personal laboral d'empreses públiques de la Generalitat de Catalunya (ACA, ACPC, AHC, AGAUR, ARC, CIRE, Forestal Catalana, ICGC, IRB, SMC)

2). Administracions locals catalanes: personal propi (funcionari i laboral) i empreses públiques

- Ajuntaments: Badalona, Badia del Vallès, Esplugues de Llobregat, L'Hospitalet de Llobregat, Mataró, Salou, Sant Cugat del Vallès, Sant Fost de Campsentelles, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts
- Empreses municipals: Betevé TV, Mataró Audiovisual, Fundació Barberà Promocions
- Consells Comarcals: CC Maresme, CC la Selva, CC Vallès Occidental, CC Vallès Oriental

3). Empreses de serveis: empreses privades que tenen la concessió de serveis públics

- CLECE Bellvitge, ISS Hospital del Mar, Ferroser

A la **Generalitat de Catalunya**, des de les eleccions sindicals de 2019 a **personal funcionari** de la Generalitat de Catalunya som la primera força sindical a la *Mesa Sectorial de Personal d'Administració i Tècnic de la Generalitat de Catalunya*:

sindicat	vots	delegades	Membres a la Mesa Sectorial (*)
IAC CATAAC	3371	54	3 membres
CCOO	2716	46	4 membres
I-CSC	2800	43	2 membres
UGT	2316	38	3 membres
CSIF	1802	25	2 membres
Altres	771	7	---

(*) La proporció de nombre de vots i delegats obtinguts es perverteix a l'hora de nomenar membres a la Mesa ja que CCOO i UGT tenen un membre nat cadascú atorgat per l'administració (independentment dels vots que obtinguin entre les persones treballadores)

Tanmateix entre el **personal laboral** de la Generalitat de Catalunya la nostra presència i representativitat és baixa entre el personal laboral propi departamental, i desigual entre el personal laboral de les empreses públiques. La Generalitat té un munt d'empreses públiques que configuren un entramat de Sector Públic immens on els drets laborals estan cada cop més diluïts i on sovint es perd pràcticament el caràcter de servei públic imposant cada cop més criteris empresarials.

Ens cal reimpulsar i repensar la nostra presència com a sindicat en **TOT el sector públic de la Generalitat de Catalunya**. Només des de la globalitat de sindicalisme en el sector públic podem abordar la multiplicitat i complexitat de contractacions laborals que l'administració està fent mermant cada cop més els drets laborals de les treballadores públiques. No podem tolerar la divisió entre col·lectius a què ens vol sotmetre la Generalitat creant treballadores de primera i de segona, i menystenint l'objectiu bàsic de servei públic.

En les **administracions públiques locals** la presència de la **IAC CATAAC** ha anat creixent en els darrers anys amb la creació de noves seccions sindicals en ajuntaments on fins ara no teníem presència com Sant Cugat del Vallès o Sant Joan Despí. Tanmateix ens caldria fer una reflexió profunda com a sindicat sobre quins objectius i línies estratègiques ens marquem en el sindicalisme en el món local. Ajuntaments, Consells Comarcals, Diputacions i Consorcis públics de tota mena, creen un entramat on les treballadores es veuen cada cop més precaritzades sovint a les mans de l'arbitrarietat dels polítics i/o gestors de torn. Precarització que està sortint a la llum amb l'alt índex d'interinitat que s'està fent públic també en les administracions públiques locals.

En resum, **per tal d'esdevenir sindicat de referència de tots els treballadors i treballadores públics a Catalunya ens cal superar el concepte d'Administració Pública i pensar en clau de Sector Públic a tot Catalunya**. La defensa dels serveis públics és indèstria sindicalment de la defensa dels

treballadors i treballadores públics en totes les figures contractuals i àmbits de l'anomenat Sector Públic.

6. MANTENIR ELS PRINCIPIS, PREMISSA BÀSICA

Sempre parlem de principis de **participació**, d'**assemblearisme**, d'**independència** i de respecte a les decisions preses pel col·lectiu afectat en la nostra acció sindical. Certament aquests principis són els que ens han permès no només resistir sinó mantenir la nostra credibilitat davant les treballadores i treballadors, credibilitat que s'ha transformat en afiliacions i vots, però també en un aval sòlid que ens acompanya a l'hora de dur a terme la nostra feina com a delegades i delegats. La **coherència**, la **responsabilitat** i la **insubornabilitat** són punts a afegir al nostre perfil, que, sens dubte, cal mantenir per seguir dibuixant una organització sindical diferenciada de la resta, **alternativa**, assembleària, **d'esquerres i de classe**. El nostre punt de referència són les persones treballadores i la voluntat de millorar la seva realitat en un marc de drets laborals, justícia i serveis públics de qualitat.

La **IAC-CATAAC** hi és, no perquè resisteix, sinó perquè hi és plenament i es manté intacta en els seus principis, alhora que els reforça i n'afegeix de nous. En aquest sentit, caldria fer esment de com la qüestió de gènere i feminista ha pres rellevància important en la nostra organització, convocant la primera vaga feminista i participant en tots els espais possibles per fer una administració i una societat més igualitària. Cal, doncs, seguir avançant en aquest sentit i en la resta, trobant estratègies per al futur.

La **IAC-CATAAC** està d'acord amb el **dret d'autodeterminació**, tal com es va aprovar al Congrés de la **IAC**. En l'actualitat som part del **Pacte Nacional pel Dret a Decidir**, com a conseqüència lògica del nostre posicionament. Cal fer esment de la defensa que com a organització sindical fem d'un **marc català de negociacions laborals** que ens permeti fer front a les necessitats i reivindicacions de les treballadores i treballadores atenent a la realitat territorial. D'altra banda hem mantingut una postura ferma, coherent i independent davant els fets ocorreguts l'1 d'octubre convocant vaga i participant de la Plataforma 3 d'octubre com també denunciant la repressió infringida per part de l'Estat espanyol sobre els ciutadans i ciutadanes que volien fer ús de drets democràtics.

7. RELACIONS DE LA IAC CATAAC AMB ALTRES SINDICATS: SINÈRGIES I CONFRONTACIONS

Les relacions de la **IAC CATAAC** amb altres sindicats ens permet establir sinèrgies però també ens porta confrontacions. Com també l'acció sindical dins de la mateixa **IAC CATAAC**, entre totes les seves seccions sindicals i col·lectius també ens permet establir sinèrgies però també ens porta confrontacions. Hem de ser capaces com a sindicat de bastir marcs de treball també més enllà del nostre sindicat que ens permetin superar les confrontacions per tal de tirar endavant de la millor forma possible el nostre objectiu bàsic: la defensa dels drets laborals dels treballadors i treballadores, sota l'òptica revolucionària/transformadora que no hi ha drets laborals sense drets socials i justícia social.

1) Intersindicalisme

L'any 1997, fa gairebé vint-i cinc anys, la **IAC CATAAC** juntament amb USTEC-STEs(IAC), CATAAC-CTS/IAC i CAU-IAC vàrem promoure la creació de la **Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC)**, la confederació de sindicats combatius, independents i assemblearis d'àmbit d'actuació principalment en el sector públic. Amb els anys la **IAC** s'ha ampliat amb la incorporació de la FTC-IAC i la FAA-IAC, i la col.laboració amb el SF-IAC.

En aquell moment, deu anys després de la seva creació, des de la **IAC CATAAC** ja es va apostar per l'intersindicalisme com una forma d'acció sindical més enllà del propi sindicat, establint sinèrgies amb altres sindicats amb voluntat de transformació social. L'intersindicalisme dins de la **IAC** des de l'any 1997 i fins avui, en aquests 25 anys d'existència, ha recorregut un llarg camí que es va reinventant i reconstruint cada dia. En el cas de la **IAC** ara mateix és de forma confederal, i es debat i consensua novament en cada congrés nacional de la **IAC** entre tots els sindicats confederats.

Aquest intersindicalisme dins de la **IAC** és complex, amb moltes capes de treball i de lectura i d'interpretació: eleccions sindicals, posicionament en el sector públic, lluites al carrer i suport a plataformes, convocatòries de vagues i mobilitzacions, interlocució amb altres sindicats més enllà de la IAC d'altres àmbits i d'altres territoris, interlocució amb administracions i amb partits polítics, etc, etc.

Des de les eleccions sindicals de 2019 a personal funcionari a la Generalitat de Catalunya la **IAC** (gràcies a l'intersindicalisme entre administració, educació i sanitat) ha esdevingut el sindicat majoritari sumant com intersindical la representació sindical entre el personal funcionari i estatutari -d'administració i tècnic (IAC CATAAC), sanitat (CATAAC-CTS/IAC) i educació (USTEC-STEs IAC)-:

sindicat	delegades	Membres a la Mesa de personal funcionari de la Generalitat de Catalunya (*) (**)
IAC	266	5 membres
CCOO	175	5 membres
UGT	122	3 membres
I-CSC	116	2 membres

(*) La proporció de nombre de vots i delegats obtinguts es perverteix a l'hora de nombrar membres a la Mesa ja que CCOO i UGT tenen un membre nat cadascú atorgat per l'administració (independentment dels vots que obtinguin entre les persones treballadores)

(**) Aquesta Mesa no es reuneix mai ja que el seu personal ja està inclòs en la MEPAG

L'acció sindical de la **IAC CATAAC** a la Generalitat de Catalunya es va revolucionar des del moment en què vàrem optar per l'intersindicalisme amb els sindicats de la IAC que ha donat com a fruit la nostra

VIè CONGRÉS IAC CATAAC – PONÈNCIA MARC

presència (a través de la IAC) a la MEPAG i a la CIVE, més enllà de la Mesa Sectorial del nostre àmbit d'administració i tècnic.

La representació de la **IAC** ara mateix en els òrgans de negociació de la Generalitat de Catalunya que es reuneixen habitualment ens posiciona com a principal opció sindical alternativa als sindicats de concertació. Així ara mateix, i gràcies al treball dels darrers anys, tenim:

MEPAG - Mesa General de Negociació de l'Empleat Públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya: Personal funcionari i interí, laboral, docent no universitari i estatutari

IAC: 5 membres

CCOO: 5 membres

UGT: 5 membres

CIVE - Comissió per a la Interpretació, Vigilància i Estudi del VI Conveni: Personal laboral

UGT: 4 representants

CCOO: 3 representants

IAC: 1 representant

Aquest intersindicalisme de la **IAC CATAAC** dins de la **IAC** en altres administracions públiques com l'administració local, o universitats o empreses públiques està encara per explorar i treballar. Ens cal un debat profund per encarar la nostra presència intersindical en aquests espais. Un debat serà més enllà de les sigles i dominat per un denominador comú de sindicalisme alternatiu i combatiu de defensa dels serveis públics i dels seus treballadors i treballadores.

L'intersindicalisme de la **IAC CATAAC** amb la **IAC** també ens ha permès eixamplar l'ús de la convocatòria de vagues com a eina de pressió sindical més enllà de convocatòries sectorials i participant de convocatòries de vagues generals. Precisament el període de maig 2016 a febrer 2022 transcorregut des del darrer congrés de la **IAC CATAAC** ha estat caracteritzat per un cicle de vagues protagonitzades i convocades des del nostre sindicalisme alternatiu que han posicionat el sindicat al capdavant de les lluites reivindicatives actuals: feminismes, precarietats laborals, autodeterminació, repressió, etc. Recordem aquestes 10 vagues que hem convocat durant aquest cicle:

- 2017: Vaga general del 3 d'octubre contra la repressió i per la llibertat de les treballadores
- 2017: Vaga general del 8 de novembre contra la regressió de drets socials i la precarietat laboral
- 2018: Vaga del sector públic de la Generalitat del 29 de novembre per revertir les retallades
- 2019: Vaga general feminista del 8 de març (primera)
- 2019: Vaga general del 18 d'octubre pels drets i les llibertats
- 2020: Vaga general feminista del 8 de març (segona)
- 2021: Vaga general feminista del 8 de març (tercera)
- 2021: Vaga del personal funcionari interí i laboral temporal del 18 de juny

VIÈ CONGRÉS IAC CATAAC – PONÈNCIA MARC

- 2021: Vaga del sector públic del 28 d'octubre per l'estabilització del personal interí i temporal
- 2021: Vaga del sector públic del 30 de novembre contra l'abús de temporalitat

El gran repte de la **IAC CATAAC** en l'espai intersindical construït dins la **IAC** durant els propers anys és gran i profund. No podem permetre'ns el luxe de defugir-lo, tant per responsabilitat de 25 anys de compartir viatge, com per supervivència sindical.

2) Sindicalisme alternatiu i de lluita

Les relacions sindicals de la **IAC CATAAC** han d'anar, i de fet van, més enllà de l'intersindicalisme dins de la **IAC** ja que el mapa sindical català és molt més ampli i la **IAC CATAAC** en som un agent sindical més, actiu i transformador. El sindicalisme a Catalunya cada cop és més transversal i ens cal des de la **IAC CATAAC** anar teixint i ampliant xarxa amb altres sindicats de línies sindicals properes ja implantats en àmbits on **IAC CATAAC** no hi som -com a l'administració de justícia- per establir complicitats i unificar lluites quan sigui possible.

Cal destacar pel relleu que va adquirint darrerament l'espai sindical que dins de l'entorn del sindicalisme alternatiu i de lluita a Catalunya està esdevenint la **Taula Sindical de Catalunya**. Aquesta Taula Sindical en part és hereva del clima de lluita i reivindicació que a Catalunya va portar al sindicalisme alternatiu a convocar la vaga general del 3 d'octubre de 2017. Ara mateix la Taula Sindical de Catalunya la conformen els següents sindicats: COS, SO, CGT, CNT, CoBas i IAC.

En el marc de la Taula Sindical de Catalunya des de la IAC es van convocar les darreres dues vagues contra la precarietat i per l'estabilització de plantilles en el sector públic del 28 d'octubre i del 30 de novembre de 2021. Aquestes mobilitzacions han permès donar a la IAC CATAAC un pas més de volta en la campanya de "Lluita interina" per l'estabilització de les plantilles públiques que venim mantenint des de fa força anys i que avui en dia ha esdevingut una reivindicació central per gran part del col·lectiu de treballadores que representem. També des de la Taula Sindical hem promogut les convocatòries unitàries de les darreres jornades reivindicatives dels Primers de Maig.

Cas apart és el sindicat I-CSC, no alineat a la taula sindical, i que des del nostre punt de vista no considerem un sindicat alternatiu ni de lluita ja que la seva línia sindical és sistèmica i col·laboracionista amb l'administració.

I més enllà de l'àmbit territorial català ens cal seguir avançant des de la **IAC CATAAC** en les lluites comunes del sindicalisme alternatiu tant a l'estat espanyol com internacionals. Al llarg dels anys hem anat teixint relacions amb els següents sindicats d'àmbit de l'estat espanyol: Intersindical Valenciana, STEI Balears, CUT-Galizia, CIG-Galizia, CUT-Aragón, SOA-Aragón, CSI-Asturies, ESK, LAB, STEILAS, ELA, Intersindical Canaria, SAT-Andalucia, Confederación Intersindical. En l'àmbit internacional caldria renovar/replantejar els contactes amb els sindicats de la Xarxa Sindical Internacional i de Lluites, i amb els sindicats de Palestina.

Tot i la clara voluntat de la IAC CATAAC de ser estatutàriament un sindicat d'àmbit català, dins la nostra praxis de sindicalisme transformador i de lluita social ens cal seguir avançant en transgredir

l'àmbit estrictament català quan es tracta de solidaritat de classe i de lluites compartides que van més enllà de fronteres i d'estats

8. ESTRATÈGIES DE FUTUR

a) **Els serveis públics per bandera.**

Els serveis públics com a nucli fonamental d'un estat del benestar fort, just i per a tothom. Defensem el concepte des de dins cap a fora, des del seu desenvolupament i les persones que l'integren perquè el seu benestar i la fortalesa de l'estructura repercuteixi positivament en la societat. Defensem uns serveis públics amb dents i ungles perquè formen part d'allò comú, perquè ens igualin a totes i a tots i perquè ningú pugui quedar enrere. La nostra tasca, doncs, no és una acció determinada en un lloc concret, la nostra tasca sindical és una declaració de principis que asseguri drets existents, n'assoleixi de nous i compromesa amb tota la societat.

b) **Participació activa en les mobilitzacions socials.**

Una línia important i estratègica és la participació activa en les mobilitzacions socials. La nostra organització ha de ser una eina de suport en les mobilitzacions fent les anàlisis pertinents de la realitat i amb coherència amb la nostra línia ideològica. Tanmateix la nostra organització ha de ser també motor generador de moviment social quan calgui i estar al capdavant de les mobilitzacions. Així, doncs, com a organització hem de reforçar, però també construir i dur a terme mobilitzacions i campanyes pròpies i capdavanteres quan sigui necessari mostrar realitats injustes, millores necessàries o reivindicar-nos per qüestions concretes per incidir en l'opinió social.

c) **Unitat d'acció**

La tercera línia estratègica, lligada a les anteriors, és impulsar la unitat de les accions sindicals, sempre que sigui possible, tot defensant els nostres plantejaments, ja que és un valor en si mateix, molt apreciat per a les persones afectades.

d) **Consolidació i creixement.**

Cal consolidar les posicions que tenim al sector públic de la Generalitat i en algunes administracions locals, treballant en línies d'actuació comunes en tots els sectors i afavorint la coordinació entre elles. Cal seguir treballant en els espais més consolidats per tal de créixer tant en afiliació com en vots al mateix temps que calen estratègies concretes que ens facin irrompre de forma clara en l'administració local.

e) **Impulsar els processos participatius. Aprofitament de la tecnologia.**

La **IAC-CATAAC** té un repte molt important que ha de representar una revolució: les estratègies comunicatives i de participació. Això en cap cas vol dir abandonar les accions i eines que fins ara hem fet servir o substituir el cara a cara, que és i serà fonamental per establir lligams i entendre la realitat de les treballadores i treballadors. Tanmateix cal fer una prospecció de les possibilitats que

ens ofereixen les noves tecnologies i les noves xarxes de comunicació per tal de promoure la participació, la horitzontalitat i fer arribar tota la informació el màxim de ràpid possible. És important elaborar una bona estratègia en aquest sentit i apostar per ella per no quedar-nos enrere, com també consolidar aquelles eines que ja estem utilitzant, com, per exemple, la formació a distància, i unificar criteris i línies d'imatge en totes elles, com també unes pautes del seu ús per tal que aquestes siguin el màxim d'efectives possible i una bona eina per a totes les persones membres que formin part de l'organització.

En aquest sentit, ja disposem d'algunes eines que permeten fer acció sindical amb nous formats. El sindicat disposa d'un compte amb el programa Zoom que permet fer fins a 5 vídeo-conferències simultànies de fins 100 participants alhora i un webinar de fins a 500 participants. Això permet millorar la comunicació i la coordinació de les seccions sindicals i també programar assemblees multitudinàries amb aquestes eines. Això ja s'està fent per part d'algunes seccions sindicals, però cal que s'estengui a totes i explorar altres formes d'acció sindical en temps de teletreball.

f) **Solidaritat i cooperació**

Com ja hem exposat, és fonamental que la nostra organització sigui una eina de transformació en qüestions que van més enllà de l'àmbit laboral i les accions vagin dirigides de manera multidireccional a la transformació social en tots els seus aspectes i a millorar i dignificar la vida de les persones. Si més no, la nostra participació a la IAC ens permet estar presents en moltes lluites i participar activament en aquest sentit. És precís que la IAC-CATAAC, com a sindicat de classe, disposi d'una comissió treball, per tal d'identificar qüestions de mobilització i també de solidaritat i de cooperació, tant si hi participem expressament com a IAC-CATAAC com si ho derivem formalment a la Secretaria de Moviments Socials de la IAC.

Al llarg d'aquests darrers quatre anys han sorgit qüestions en aquest sentit en què ha aflorat la voluntat de participar com a sindicat, qüestions referides a l'àmbit del treball i també qüestions d'emergència social o voluntat de solidaritzar-se amb una causa. Es per això que precisem d'aquest espai de treball per tal de fer front a aquesta qüestions d'una manera ordenada, transparent i consensuada a fi de donar a la nostra organització l'embolcall i la multidireccionalitat que determina un sindicat d'esquerres i combatiu.

9. ACCIONS DE FUTUR

a) **Respecte als serveis públics i les administracions.**

- ✓ Lluitar contra les externalitzacions dels serveis públics i, encara més, emprendre accions per la reversió de les externalitzacions ja fetes.
- ✓ Exigir la dotació suficient de personal (d'entrada, tornar a la situació anterior a les retallades).
- ✓ Exigir rigor i transparència en l'accés i en la promoció, implantant una veritable carrera professional tant horitzontal com vertical.

VIÈ CONGRÉS IAC CATAAC – PONÈNCIA MARC

- ✓ Recuperar els drets i condicions perdudes salarials i professionals.
- ✓ Impulsar un debat públic sobre el futur de les administracions públiques catalanes, sota els principis de participació ciutadana, despolitització, transparència, eficiència, rendició de comptes i dignitat professional del personal que presta serveis directament i indirectament.
- ✓ Promoure accions de denúncia quan sigui pertinent i mantenir estratègies de vigilància per tal d'assegurar els drets de les persones. Com també cal crear les eines de denuncia contra la manca de transparència i la corrupció.

b) Respecte l'actuació sindical

- ✓ El treball quotidià dins l'organització sindical tan sigui per a l'estructura com en concret per a la secció sindical a la qual es pertany. Dins d'aquestes tasques es recull tot allò necessari
- ✓ per donar atenció i cobertura al col·lectiu de treballadores i treballadors de l'administració pública tan sigui en la línia d'atenció directa de casos, d'oferir servei jurídic o de transmetre les informacions pertinents entre d'altres.
- ✓ Totes les accions que puguem fer per enfortir la **IAC-CATAAC**, la **IAC** i la lluita sindical venen de l'acció concreta cada persona en el seu àmbit. Cal aquí lluitar contra la sensació d'inevitabilitat que s'ha apoderat de moltes persones. No cal oblidar en la tasca quotidiana una acció imprescindible per l'enfortiment de la **IAC-CATAAC**, consistent en potenciar l'afiliació i cuidar-la. Utilitzar tots els mitjans al nostre abast i, principalment, les noves tecnologies per tal que la participació activa en el debat quotidià del sindicat signifiqui que la pertinença al sindicat sigui un valor per a les persones afiliades i, alhora, possibiliti una millor incidència global.
- ✓ Mantenir i aprofundir les pràctiques de participació del màxim de persones afectades.
- ✓ L'extensió de les lluites mitjançant ofertes unitàries de concentracions, manifestacions, tancaments i pressió a les institucions polítiques, i presència en els mitjans de comunicació.
- ✓ Participar activament en l'activitat social i sindical referida a les qüestions que afecten a la ciutadania respecte als drets humans i l'estructura política, social i econòmica, des de la proposició de debats fins a la participació en campanyes i moviments, escoltant i tenint en compte les decisions majoritàries, sempre que aquestes s'adiguin amb els valors i principis de la **IAC-CATAAC**.